

РЕШЕНИЕ

№ 524

гр. София, 25.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в
публично заседание на 27.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **10709** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 ЗУТ. Образувано е по жалба на А. В. А. срещу Заповед № ДК-02-ЮЗР-491/31.10.2011г. на Началника на РДНСК Югозападен район.

В жалбата се посочва, че заповедта е неправилна и незаконосъобразна. Твърди се, че постановеният отказ за узаконяване на строежа е оспорен. Съображения са изложени и в писмени бележки. Моли съдът да отмени заповедта. Претендира разноски.

Ответникът – началника на РДНСК Югозападен район не изразява становище. Заинтересованите страни – А. М. М. и М. М. М. – И. чрез процесуалния си представител оспорват жалбата като неоснователна по съображения изложени в писмени бележки. Молят съдът да остави в сила заповедта.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт на всички основания по чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното:

Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването. Жалбата е подадена в срок, тъй като видно от приложената по делото обратна разписка заповедта е съобщена на представител на жалбоподателя, получавал съобщения в административното производство, на 03.11.2011г. Предвид това съдът приема, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество тя е **НЕОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

От събраните по делото доказателства се установява следното от фактическа страна. Видно от нотариален акт № 74 от 1974г., Удостоверение за наследници № 1782 от 17.02.1995г. и Протокол от 19.03.1990г. по дело № 1248 по описа за 1990г. на III районен съд А. В. А. е собственик на ½ от едноетажна жилищна сграда, находяща се в [населено място] състояща се от една стая, хол кухня, баня тоалетна и входно антре, със застроена площ от около 51 кв. м., заедно с ½ ид. част от общите части на сградата, заедно с една сграда със застроена площ от около 10 кв. м. и на ½ ид. част от дворно място цялото от 300 кв. метра, съставляващо имот пл. № 395 от кв. 161 по плана на [населено място], м. „М. предградие“. Заинтересованите страни са собственици на имот пл. № 394, видно от представените по делото доказателства – нотариални актове. В този имот е разположен част от строежа (едното от рамената на стълбата), предмет на оспорваната заповед.

Във връзка с постъпили сигнали, на 27.09.2011г. служители на сектор С., РДНСК Югозападен район са извършили проверка на строеж „Надстройка втори жилищен етаж с външна монолитна стълба“, намиращ се в [населено място], район В., поземлен имот пл. № 394 и пл. № 395 м. „НПЗ М. предградие“. Констатациите от проверката са обективирани в съставените констативни актове /КА/ № С4-430-1 от 27.09.2011г. и № С4-430-2 от 27.09.2011г. В първия КА е посочено, че за строежът няма издадени строителни книжа – одобрени проекти и разрешение за строеж. Във втория е посочено, че строежът не съответства на ПУП. КА са връчени на С. А. А., който ги е приел със задължение да ги предаде на 03.10.2011г. На 04.10.2011г. е депозирано възражение от А.. Въз основа на съставените КА е издадена оспорената в настоящото производство заповед, с която е наредено да бъде премахнат незаконния строеж.

По делото са представени доказателства за провеждана процедура по реда на § 27, ал. 1 ЗИД на ЗТСУ, приключила с Отказ за узаконяване изх. № АГ-94-НС-125/98 от 14.05.2008г. на Главния архитект на СО, район В.. Отказът е връчен на А. на 23.06.2008г., видно от представената по делото обратна разписка. По делото е представено Възражение № АГ-92-10-81/27.06.2008г. адресирано до главния архитект на СО, район В. с искане отказът да бъде преразгледан от главния архитект на район В.. Не са представени доказателства, че този отказ е обжалван пред компетентния орган – началника на СРДНСК или че той е отменен. От този отказ за узаконяване и от Декларация рег. № АГ-94-НС-125/08.12.1998г. се установява, че процесният строеж е изграден преди 30.06.1998г.

По делото е изслушана и приета без оспорване от страните съдебно – техническа експертиза, която съдът кредитира като обоснована, непротиворечива, кореспондираща със събраните по делото доказателства и изготвена от лице притежаващо съответната професионална квалификация и специални знания, за да отговори на поставените въпроси, необходими за правилното разрешаване на спора. СТЕ посочва, че е извършено застрояване на надстройка на частичен втори етаж на основното застрояване в поземлен имот № 395. Това застрояване отговаря на установеното с КА № С4-430-1/27.09.2011г. Достъпът до втория етаж се осъществява от северно стълбище, състоящо се от три рамена, от които две са в обхвата на поземлен имот 395, а приземното попада в имот 394. Извършеното застрояване не е предвидено съгласно действащ подробен градоустройствен план.

За установяване компетентността на издателя на акта, по делото са представени Заповед № РД-13-446/01.11.2010г. на началника на ДНСК.

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна.

Настоящият съдебен състав преценява оспорваната заповед като такава издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия. Съгласно чл. 225, ал. 1 ЗУТ, в редакцията му към датата на издаване на заповедта, заповедите за премахване на незаконни строежи или части от тях се издават от началника на ДНСК или упълномощено от него лице. В процесния случай заповедта е издадена от упълномощено лице, в рамките на предоставените му правомощия.

Процесната заповед е издадена с правно основание чл. 225, ал. 2, т. 2 ЗУТ – за строеж изграден без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж. С оглед посоченото правно основание и изложените в заповедта мотиви следва да се извърши проверка на оспорения административен акт.

Съгласно § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, в редакцията му към датата на издаване на заповедта, "Строежи" са надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, укрепителни, възстановителни работи, консервация, реставрация и адаптация на недвижими културни ценности, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и преустройства със и без промяна на предназначението. От доказателствата по делото се установи, че процесният строеж е такъв по смисъла на § 5, т. 38 – надстройка. Установи се и, че за процесната надстройка липсват строителни книжа. Налице е и отказ за узаконяване на сградата, който не е обжалван и е влязъл в сила, противно на твърденията на жалбоподателя. Фактическите констатации в оспорваната заповед относно строежа се подкрепиха от доказателствата по делото.

От доказателствата по делото може да се направи извод и че строежът не е търпим по смисъла на § 16 от ПР на ЗУТ. С оглед декларираната година на строежа – преди 30.06.1998г. следва да се преценява наличието на предпоставките на §16, ал. 2 ПР на ЗУТ. Съгласно тази разпоредба незаконни строежи, започнати в периода 8 април 1987 г. - 30 юни 1998 г., но неузаконени до влизането в сила на този закон, не се премахват, ако са били допустими по действащите подробни градоустройствени планове и по правилата и нормативите, действали по време на извършването им или съгласно този закон, и ако са декларирани от собствениците им пред одобряващите органи до 31 декември 1998 г. Видно от Декларация рег. № АГ-94-НС-125/08.12.1998г. строежът е деклариран. От СТЕ се установи, че този строеж не е бил допустим по действащите подробни градоустройствени правила към момента на изграждането му и по сега действащите. Следователно строежът не може да се приеме като търпим и подлежи на премахване.

Предвид това издадената заповед за премахване, на посоченото правно основание е правилна.

При издаването на заповедта съдът намира, че не са налице допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосновават отмяна на заповедта само на това основание. Преди издаването на заповедта, са съставени КА, същите са връчени на жалбоподателя, предоставена му е възможност за възражение, от която той се е възползвал. Видно от мотивите на заповедта възражението не се уважава.

Предвид гореизложеното заповедта се явява законосъобразна и като такава следва да се потвърди.

При този изход на спора претендираните от жалбоподателя разноски не следва да му се присъждат. Ответникът не претендира разноски, поради което такива не им се

присъждат.

Константна е последната съдебната практика, че в съдебноадминистративните производства по оспорване на заповеди за премахване на незаконни строежи по чл. 225, ал. 1 от ЗУТ, не участват заинтересовани страни. В административното производство по констатиране на незаконен строеж като страни участвуват възложителя и/или изпълнителя на строежа, който е пряко засегнат от същото, като при оспорване на издадената заповед в съдебното производство страни са само жалбоподателя и административният орган, издал акта, като не участвуват заинтересовани страни. Съседите на имота, в който е извършен незаконния строеж, не са адресати на заповедта, същата не ги засяга пряко и непосредствено, поради което и нямат качеството на заинтересовани лица по чл. 153, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 225 от ЗУТ. В този смисъл Решение № 14701 от 22.11.2012 г. на ВАС по адм. д. № 9499/2012 г., II о.; Решение № 7218 от 22.05.2012 г. на ВАС по адм. д. № 2432/2012 г., II о.; Решение № 4545 от 28.03.2012 г. на ВАС по адм. д. № 11125/2011 г., II о.; Определение № 14264 от 14.11.2012 г. на ВАС по адм. д. № 13603/2012 г., II о.; Решение № 13617 от 31.10.2012 г. на ВАС по адм. д. № 8306/2012 г., II о.; Определение № 11458 от 19.09.2012 г. на ВАС по адм. д. № 10172/2012 г., II о. С оглед на това конституираните като заинтересовани страни А. М. М. и М. М. М. – И. следва да бъдат заличени и производството спрямо тях прекратено.

На основание чл. 215, ал. 7 ЗУТ решението подлежи на обжалване.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение – 32-ри състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. В. А. срещу Заповед № ДК-02-ЮЗР-491/31.10.2011г. на Началника на РДНСК Югозападен район.

ЗАЛИЧАВА като заинтересовани страни по делото А. М. М. и М. М. М. – И. и прекратява производството спрямо тях.

РЕШЕНИЕТО в частта, в която са заличени заинтересованите страни е с характер на определение и подлежи на обжалване в 7-дневен срок от получаването му, в останалата му част решението подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му, пред Върховния административен съд на Р. Б..

Препис от решението да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: